Torsdag, den 24. oktober 2019

P9_TA(2019)0043

Egypten

Europa-Parlamentets beslutning af 24. oktober 2019 om Egypten (2019/2880(RSP))

(2021/C 202/11)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til sine tidligere beslutninger om Egypten, navnlig beslutning af 17. juli 2014 om ytrings- og forsamlingsfrihed i Egypten ([1]), af 15. januar 2015 om situationen i Egypten ([2]), af 10. marts 2016 om Egypten, navnlig sagen om Giulio Regeni ([3]), af 8. februar 2018 om henrettelser i Egypten ([4]) og af 13. december 2018 om Egypten, navnlig situationen for menneskerettighedsforkæmpere ([5]),

— der henviser til EU-Udenrigsrådets konklusioner om Egypten af august 2013 og februar 2014,

— der henviser til associeringsaftalen mellem EU og Egypten fra 2001, der trådte i kraft i 2004 og blev konsolideret ved handlingsplanen fra 2007; der henviser til prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Egypten 2017-2020, der formelt blev vedtaget den 25. juli 2017, til den fælles erklæring efter mødet i Associeringsrådet EU-Egypten i 2017 og til den fælles erklæring om det 6. møde i Underudvalget EU-Egypten om Politiske Spørgsmål, Menneskerettigheder og Demokrati i juni 2019,

— der henviser til punkt 4 i erklæringen fra FN's Menneskerettighedsråd den 19. september 2019, som nævner Egypten,

— der henviser til EU's nye strategiske ramme og handlingsplan for menneskerettigheder, der har til formål at stille beskyttelse og overvågning af menneskerettighedssituationen i centrum for alle EU-politikker,

— der henviser til EU's retningslinjer vedrørende dødsstraf, tortur, ytringsfrihed og menneskerettighedsforkæmpere,

— der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (ICCPR), den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder (ICESCR), konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf og konventionen om barnets rettigheder, som alle er ratificeret af Egypten,

— der henviser til erklæringen af 27. september 2019 fra FN's højkommissær for menneskerettigheder, Michelle Bachelet, om protesterne i Egypten,

— der henviser til Egyptens forfatning, navnlig artikel 52 (om forbud mod alle former og typer for tortur), artikel 73 (om forsamlingsfrihed) og artikel 93 (om den bindende karakter af den internationale menneskerettighedslovgivning),

— der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder fra 1981, som Egypten ratificerede den 20. marts 1984,

— der henviser til det Arabiske Charter om menneskerettigheder, som Egypten er part i,

— der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 2473 (2019), der blev vedtaget i juni 2019, og som fornyede foranstaltninger til gennemførelse af våbenembargoen mod Libyen,

— der henviser til forretningsordenens artikel 144, stk. 5, og artikel 132, stk. 4,

---

([1]) EUT C 224 af 21.6.2016, s. 5.
([2]) EUT C 300 af 18.8.2016, s. 34.
([3]) EUT C 50 af 9.2.2018, s. 42.
([4]) EUT C 463 af 21.12.2018, s. 35.
([5]) Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0526.

A. der henviser til forlydender om, at de egyptiske myndigheder i de seneste uger vilkårligt har arresteret over 4 300 personer (hvoraf næsten 3 000 stadig er varetægtsfængslet), herunder mindst 114 kvinder — og mindst 111 mindreårige ifølge Amnesty International og Belady Foundation — som reaktion på de fredelige demonstrationer, der begyndte den 20. september 2019; der henviser til, at politiet og sikkerhedstjenesterne angiveligt brugte overdreven magt til at sprede demonstranterne;

B. der henviser til, at der under demonstrationerne mod regeringen blev protesteret mod spareforanstaltninger, udbredt korruption i regeringen og systematisk undertrykkelse, og at det blev krævet, at den egyptiske præsident Abdel Fattah al-Sisi trådte tilbage;

C. der henviser til, at de egyptiske myndigheders seneste tiltag undergraver de grundlæggende frihedsrettigheder ytrings-, forenings- og forsamlingsfrihed, som alle er indskrevet i den egyptiske forfatning, samt den internationale menneskerettighedslovgivning; der henviser til, at dette er led i bredt anlagte overgreb på civilsamfundet og grundlæggende rettigheder i Egypten, navnlig ytringsfriheden, både online og offline, forenings- og forsamlingsfriheden, politisk pluralisme og retsstatsprincippet;

D. der henviser til, at de egyptiske myndigheder fortsat slår ned på fredelige demokratiske oppositionspartier i Egypten, i strid med retten til deltagelse i offentlige anliggender og ytringsfriheden, herunder den vilkårlige tilbageholdelse af dusinvis af borgere i »Hope«-sagen og arrestationen af dusinvis af andre medlemmer af fredelige politiske partier siden september 2019;

E. der henviser til, at menneskerettighedsadvokater, journalister, aktivister og medlemmer af oppositionen er blevet fængslet under alvorlige anklager, herunder terrorrelaterede strafbare handlinger; der henviser til, at fredelige systemkritikere, prodemokratiske aktivister og menneskerettighedsforkæmpere bringes i fare ved at blive stemplet som terrorister; der henviser til, at disse anholdelser udelukkende vedrører deres fredelige og legitime bestræbelser på at forsvare menneskerettighederne;

F. der henviser til, at menneskerettighedsforkæmperes tvungne forsvinden er ved at blive en systematisk praksis hos de egyptiske myndigheder, inden de fleste dukker op hos den statslige anklagemyndighed, hvilket er tilfældet med Alaa Abdel Fattah, Asmaa Daabes, Esraa Abdel Fattah, Eman Al-Helw, Mohamed Ibrahim, Abdelrahman Tarek, Ezzat Ghoneim, Haytham Mohamadeen og Ibrahim Metwally Hegazy; der henviser til, at andre, herunder Ibrahim Ezz El-Din, stadig ikke er dukket op igen;

G. der henviser til, at der gøres overdreven brug af forebyggende varetægtsfængsling og forebyggende foranstaltninger med henblik på at forhindre menneskerettighedsforkæmpere og deres advokater, såsom Mahienour El-Masry, Mohamed El-Baqer, Esraa Abdel Fattah og Mohamed Ramadan, i at udføre deres legitime menneskerettighedsarbejde i Egypten;

H. der henviser til, at de egyptiske myndigheder har hindret fremskridt i efterforskningen og afsløringen af sandheden om kidnapningen og torturen af og drabet på den italienske forskningsassistent Giulio Regeni; der henviser til, at det italienske parlament har indstillet sine diplomatiske forbindelser med det egyptiske parlament og har opfordret medlemsstaternes parlamenter til at gøre det samme i solidaritet;

I. der henviser til, at Journalister uden Grænser har dokumenteret, at mindst 31 mediefolk i øjeblikket er frihedsberøvet i Egypten på grund af deres arbejde som led i en politisk baseret retsforfølgelse og gentagne krænkelser af retten til en retfærdig rettergang; der henviser til, at seks af disse journalister er blevet anholdt i forbindelse med de seneste protester; der henviser til, at der også fokuseres på udenlandske mediefolk, og at flere internationale mediekorrespondenter er blevet udvist eller nægtet indrejse i Egypten; der henviser til, at internationale organisationer har dokumenteret spærringen af nyhedsmediers websteder og blokeringen eller begrænsningen af adgangen til applikationer til onlinebeskeder, navnlig i de seneste uger;

J. der henviser til, at selv om Egyptens NGO-lov fra 2019 afskaffer fængselsstraffe og det sikkerhedstunge agentur, der tidligere var udpeget til at godkende og overvåge udenlandsk finansiering, udgør den ikke desto mindre en trussel med hensyn til at begrænse civilsamfundet betydeligt, den giver anledning til yderligere problematiske begrænsninger af foreningsfriheden og begrænser i betydelig grad aktiviteterne for både indenlandske og udenlandske NGO'er;

K. der henviser til, at kvindelige menneskerettighedsforkæmpere i Egypten fortsat udsættes for forskellige former for statsledet chikane, navnlig i form af ærekrænkende kampagner og retsforfølgelse; der henviser til, at aktivister, der forsvarer LGBTQI-personers og kvinders rettigheder udsættes for vedvarende undertrykkelse, herunder under foregivende af at bevare »den offentlige moral«;

Torsdag, den 24. oktober 2019

L. der henviser til, at alvorlige krænkelser af retten til liv fortsætter i Egypten gennem domstolene, som har afsagt og gennemført et hidtil uset højt antal dødsdomme over mange personer — selv børn — blandt andet i kølvandet af militære og masseretssager, som manglede minimumsgarantier for en retfærdig rettergang; der henviser til, at strafferetlige og militære domstole har afsagt mere end 3 000 dødsdomme siden 2014, og at 50 personer er i overhængende fare for at blive henrettet;

M. der henviser til, at FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder (OHCHR) har erklæret, at der verserer flere sager ved domstolene vedrørende personer, der er dømt på grundlag af beviser, der angiveligt er opnået under tortur, og som risikerer dødsstraf; der henviser til, at disse domme synes at være i direkte modstrid med både egyptisk og international ret og procesret;

N. der henviser til den fortsatte mangel på ansvarlighed for alvorlige menneskerettighedskrænkelser begået af de egyptiske sikkerhedsstyrker, og til, at der ikke finder en ordentlig efterforskning sted for så vidt angår påstandene om korruption i militæret;

O. der henviser til, at mindst 900 mennesker blev dræbt af de egyptiske sikkerhedsstyrker under protesterne på Rabaa-pladsen i 2013; der henviser til, at ingen af de ansvarlige for massakren er blevet retsforfulgt, til trods for at adskillige uregelmæssigheder blev fordømt under den efterfølgende retssag, og til trods for at FN's højkommissær for menneskerettigheder beskrev den som et groft justitsmord;

P. der henviser til, at FN's Menneskerettighedsråds universelle regelmæssige gennemgang (UPR) af Egypten, som indledes i november 2019, giver det internationale samfund en enestående mulighed for at granske menneskerettighedssituationen i Egypten og fremsætte anbefalinger til forbedringer;

Q. der henviser til, at mange menneskerettighedsaktivister er udsat for undertrykkende foranstaltninger, visse som repressalier for at have deltaget i den universelle regelmæssige gennemgang (UPR) af Egypten i 2014; der henviser til, at ti menneskerettighedsforkæmpere og syv NGO'er, som er nævnt i sag 173/2011 (sagen om »udenlandsk finansiering«), er blevet udsat for en lammende indefrysning af aktiver; der henviser til, at mindst 31 menneskerettighedsforkæmpere og ansatte i uafhængige egyptiske menneskerettighedsorganisationer, der er involveret i sag 173/2011, fortsat er underlagt rejseforbud, til trods for at 43 ansatte i udenlandske civilsamfundsorganisationer, der blev dømt i samme sag i 2013, siden er blevet frikendt;

R. der henviser til, at Egypten har gennemgået flere vanskelige faser siden revolutionen i 2011, og at det internationale samfund bistår landet med håndteringen af dets mange udfordringer; der henviser til, at sikkerhedssituationen i Egypten er skrøbelig, og at risikoen for terrorangreb på Sinaihalvøen og på store byer i hele landet fra forskellige islamistiske organisationers side, er stor, på trods af regeringens brug af aggressive og til tider krænkende taktikker for at bekæmpe dem; der henviser til, at terrorangreb har kostet et stort antal uskyldige civile, herunder koptere, livet; der henviser til, at optrapningen af de militære operationer i det nordlige Sinai er fortsat siden slutningen af 2013, og til at regeringen har foretaget massenedrivninger og tvangsudsat titusinder af beboere, samtidig med at den forhindrer uafhængig rapportering ved at sætte en næsten fuldstændig stopper for mediedækningen og indført restriktioner for bevægelser ind og ud af Sinai;

S. der henviser til, at der ikke har været nogen officiel, stærk og forenet reaktion fra EU's og medlemsstaternes side i forhold til den hårde kurs i Egypten i perioden september til oktober 2019; der henviser til, at de nye prioriteter for partnerskabet mellem EU og Egypten 2017-2020, der blev vedtaget i juni 2017, bygger på et fælles engagement i universelle værdier som demokrati, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettigheder, og at de udgør en ny ramme for politisk engagement og styrket samarbejde, herunder om sikkerhed, reform af retsvæsenet og bekæmpelse af terrorisme, på grundlag af behørig respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder; der henviser til, at de europæiske bestræbelser på at få Egypten til at tage fat på de mest alvorlige krænkelser af menneskerettighederne ikke har ført til mærkbare resultater;

T. der henviser til, at Egypten er en vigtig partner for Den Europæiske Union og dens medlemsstater på en lang række områder, herunder handel, sikkerhed og mellemfolkelige kontakter; der henviser til, at Udenrigsrådet den 21. august 2013 pålagde den højtstående repræsentant at gennemgå EU's bistand til Egypten; der henviser til, at Udenrigsrådet besluttede, at EU's samarbejde med Egypten skulle justeres i forhold til udviklingen i landet; der henviser til, at EU og Egypten i juni 2017 vedtog partnerskabsprioriteter, der har til formål at styrke samarbejdet på en lang række områder, herunder bekæmpelse af terrorisme, under behørig hensyntagen til menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder;

U. der henviser til, at Udenrigsrådet i sine konklusioner af 21. august 2013 bl.a. erklærede, at: »medlemsstaterne nåede endvidere til enighed om at suspendere eksportlicenserne til Egypten for alt udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse, og revurdere eksportlicenserne for udstyr dækket af Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP samt tage deres sikkerhedsbistand til Egypten op til fornyet overvejelse«; der henviser til, at virksomheder med hjemsted i flere EU-medlemsstater fortsat eksporterer overvågningsteknologi og andet sikkerhedsudstyr til Egypten, hvilket fremmer hacking og malware samt andre former for angreb på menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundsaktivister, både fysisk og online; der henviser til, at denne aktivitet har ført til undertrykkelse af ytringsfriheden på internettet;

1. fordømmer på det kraftigste de seneste overgreb og de fortsatte begrænsninger af de grundlæggende demokratiske rettigheder i Egypten, navnlig ytringsfriheden, både online og offline, forenings- og forsamlingsfriheden, politisk pluralisme og retsstatsprincippet; fordømmer den overdrevne brug af vold mod demonstranter og minder Egypten om, at enhver reaktion fra sikkerhedsstyrkernes side bør være i overensstemmelse med internationale normer og standarder og landets egen forfatning;

2. opfordrer til omgående ophør af alle de former for vold, ansporing til vold, hadefuld tale, chikane, intimidering, tvangsforsvindinger og censur rettet mod menneskerettighedsforkæmpere, advokater, demonstranter, journalister, bloggere, fagforeningsfolk, studerende, børn, kvinderettighedsforkæmpere, LGBTI-personer, civilsamfundsorganisationer, politiske modstandere og mindretal, som begås af offentlige myndigheder, sikkerhedsstyrker og -tjenester og andre grupper i Egypten; opfordrer til en uafhængig og gennemsigtig undersøgelse af alle menneskerettighedskrænkelser og til, at gerningsmændene drages til ansvar; understreger, at respekt for menneskerettighederne er den eneste måde, hvorpå man kan sikre langsigtet stabilitet og sikkerhed i Egypten;

3. opfordrer de egyptiske myndigheder til omgående og betingelsesløst at løslade alle menneskerettighedsforkæmpere, der tilbageholdes eller er blevet dømt udelukkende for at udføre deres legitime og fredelige menneskerettighedsarbejde, herunder Eman Al-Helw, Mohamed Ibrahim, Mohamed Ramadan, Abdelrahman Tarek, Ezzat Ghoneim, Haytham Mohamadeen, Alaa Abdel Fattah, Ibrahim Metwally Hegazy, Mahienour El-Masry, Mohamed El-Baqer, Esraa Abdel Fattah og straks undersøge, hvor Ibrahim Ezz El-Din befinder sig; opfordrer endvidere til løsladelse af menneskerettighedsforkæmpere, akademikere og andre, der er varetægtsfængslet i forbindelse med »Coalition Hope«-sagen, herunder Zyad el-Alalayer, Hassan Barbay, Ramy Shahi, såvel som medlemmer af Brød- og Frihedspartiet, partiet Al-Dostour og det egyptiske socialdemokratiske parti, der for nylig er blevet tilbageholdt uden et troværdigt grundlag for retsforfølgelse; opfordrer Egypten til, indtil de løslades, at oplyse, hvor de befinder sig, og give dem fuld adgang til deres familier, advokater efter eget valg og fornøden lægebehandling og til at foretage troværdige undersøgelser af alle forlydender om mishandling eller tortur;

4. understreger betydningen af at sikre lighed for alle egyptere, uanset deres tro eller overbevisning; opfordrer Egypten til at revidere sine blasfemilove for at sikre beskyttelse af religiøse mindretal; glæder sig over erklæringerne om en fornyelse af den islamiske debat med henblik på bekæmpelse af ekstremisme og radikalisering; opfordrer de egyptiske myndigheder, herunder militæret og sikkerhedsstyrkerne, til at respektere kristnes rettigheder, beskytte dem mod vold og forskelsbehandling og sikre, at de ansvarlige for sådanne handlinger retsforfølges;

5. støtter det egyptiske befolkningsflertals ambitioner om at etablere et frit, stabilt, velstående, inkluderende og demokratisk land, der respekterer de nationale og internationale forpligtelser vedrørende menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder; gentager, at retten til fredelig tilkendegivelse af holdninger og kritik skal sikres;

6. opfordrer indtrængende de egyptiske myndigheder til at standse blokeringen af lokale og internationale nyhedsorganisationers og menneskerettighedsorganisationers websteder og til at løslade alle mediefolk, der tilbageholdes for at udføre deres journalistiske arbejde;

7. udtrykker dyb bekymring over repressalierne mod personer, der samarbejder eller søger at samarbejde med internationale menneskerettighedsorganisationer eller FN's menneskerettighedsorganer; opfordrer de egyptiske myndigheder til at afslutte sag nr. 173/2011 (»sagen om udenlandsk finansiering«) og ophæve alle rejseforbud, der er blevet pålagt mindst 31 menneskerettighedsforkæmpere og ansatte i menneskerettighedsorganisationer i forbindelse med denne sag, såvel som alle andre vilkårlige rejseforbud og tillade egyptiske menneskerettighedsforkæmpere med bopæl i Egypten at rejse, så de kan deltage personligt i Egyptens universelle regelmæssige gennemgang, der begynder den 13. november 2019;

8. opfordrer til, at den nyligt vedtagne NGO-lov ophæves, og at den erstattes med en ny lovgivningsmæssig ramme, der udarbejdes efter en reel høring af civilsamfundsorganisationer, og som er i overensstemmelse med den egyptiske forfatning og internationale standarder;

9. beklager manglen på en troværdig efterforskning og retsforfølgelse af de ansvarlige for bortførelsen og torturen af og mordet på den italienske forskningsassistent Giulio Regeni i 2016; opfordrer endnu engang de egyptiske myndigheder til at kaste lys over omstændighederne ved Giulio Regenis og Eric Langs død og stille de ansvarlige til regnskab i fuldt samarbejde med myndighederne i de medlemsstater, der er berørt af disse sager;

10. kræver, at myndighederne ændrer, vedtager og effektivt gennemfører lovgivning med henblik på at afskaffe alle former for forskelsbehandling og kriminaliserer alle former for vold mod kvinder og piger, herunder ved at ændre loven om personlig status og indføre lovbestemmelser, der forbyder kønsbaseret vold samt seksuel chikane, overgreb og voldtægt; opfordrer endvidere myndighederne til effektivt at gennemføre den nationale strategi til bekæmpelse af vold mod kvinder i partnerskab med uafhængige civilsamfundsorganisationer med anerkendt ekspertise på området;

11. udtrykker bekymring over, at anvendelsen af dødsstraf i Egypten er steget markant, siden præsident Sisi kom til magten; opfordrer indtrængende de egyptiske myndigheder til at udstede et moratorium for henrettelser med henblik på at afskaffe brugen af dødsstraf i Egypten og gentager sin opfordring til Egypten om at undertegne og ratificere den anden valgfri protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, der sigter mod afskaffelse af dødsstraf;

12. udtrykker sin dybeste medfølelse med familierne til ofrene for terrorisme; giver udtryk for sin solidaritet med det egyptiske folk og bekræfter sin vilje til at bekæmpe spredningen af radikale ideologier og terrorgrupper; opfordrer de egyptiske myndigheder til at sikre, at deres igangværende militære operationer i Sinai gennemføres i overensstemmelse med internationale menneskerettighedsstandarder, til grundigt at efterforske alle former for misbrug og til omgående at åbne det nordlige Sinai for uafhængige hjælpeorganisationer og uafhængige observatører og journalister;

13. beklager den manglende officielle reaktion fra den højtstående repræsentant eller medlemsstaterne på den seneste bølge af anholdelser; opfordrer næstformanden i Kommissionen/den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og medlemsstaterne til at reagere samlet og resolut på de nuværende overgreb og krænkelser af menneskerettighederne; forventer, at EU-Udenrigstjenesten prioriterer situationen for menneskerettighedsforkæmpere i Egypten og aflægger rapport til Parlamentet om sit engagement i Kairo, herunder i de enkelte sager, der nævnes i denne beslutning; opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant og medlemsstaterne til at anvende alle de redskaber, de har til rådighed, herunder bilaterale og multilaterale redskaber, handelsforhandlinger, den europæiske naboskabspolitik, bistand og om nødvendigt målrettede restriktive foranstaltninger for at standse de overgreb, der foregår i landet, og sikre konkrete fremskridt i Egyptens menneskerettighedsresultater;

14. opfordrer til en dybtgående og omfattende gennemgang af dets forbindelser med Egypten; mener, at menneskerettighedssituationen i Egypten kræver en grundig revision af Kommissionens budgetstøtteforanstaltninger, som bør begrænses til primært at støtte civilsamfundet;

15. opfordrer indtrængende til, at de tilsagn, der blev givet i prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Egypten for perioden 2017-2020, respekteres, og opfordrer til, at de gennemføres fuldt ud og korrekt; opfordrer EU til i lyset af forhandlingerne om de nye partnerskabsprioriteter at fastsætte klare benchmarks, der gør yderligere samarbejde med Egypten betinget af, at der sker fremskridt med hensyn til reformer af de demokratiske institutioner, retsstatsprincippet og menneskerettighederne, og at menneskerettighedsspørgsmål integreres i alle forhandlinger med de egyptiske myndigheder; gentager, at menneskerettighederne ikke bør undermineres af migrationsforvaltnings- eller terrorbekæmpelsesforanstaltninger;

16. gentager sine opfordringer til EU's medlemsstater om at følge op på deres konklusioner af 21. august 2013 om suspension af eksportlicenser for alt udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse i overensstemmelse med den fælles holdning 2008/944/CFSP, og fordømmer EU-medlemsstaternes vedvarende manglende overholdelse af disse forpligtelser; opfordrer dem derfor til at standse eksporten af overvågningsteknologi og andet sikkerhedsudstyr til Egypten, der kan lette angreb på menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundsaktivister, herunder på sociale medier, samt enhver anden form for intern undertrykkelse; opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant til at aflægge rapport om den nuværende situation med hensyn til det militære og sikkerhedsmæssige samarbejde mellem medlemsstaterne og Egypten; opfordrer EU til fuldt ud at håndhæve sin eksportkontrol over for Egypten med hensyn til varer, der kan anvendes i forbindelse med undertrykkelse, tortur eller henrettelse;

17. understreger betydningen af at sikre, at enhver aftale mellem EU og Egypten om migration nøje overholder de internationale menneskerettighedsstandarder og respekterer de grundlæggende rettigheder for migranter og flygtninge og sikrer en passende grad af gennemsigtighed og ansvarlighed;

18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og til Egyptens regering og parlament samt til Den Afrikanske Menneskerettighedskommission.